

Schneenacht

Blaulich
Heimat der Kälte
Schritte zertreten
die Drohung ums Haus

Bis uns der Atem
zu Füßen fällt
vor Erschöpfung
erstarrt

Kein Reden mehr
kein menschlicher Laut
was haben wir noch
zu geben

Uns retten nur
wenige Grade
Celsius vor dem Schweigen

Wir flüchten
in helle Kneipen
oder zu stillen Freunden

Etwas Wärme genügt
um menschlich zu bleiben
frei zu sein
und erlöst
aus der kalten Pracht

Schon schreiten wir lachend
darüber hin –
als wär's nur Schnee

Lumiyö

Sinivalo
Pakkasen kotimaa
Anturat musertavat
Uhka talon ympärillä
kunnes hengitys
putoaa jalkoihimme
uupumuksen
jäättämänä

Ei puhetta enää
ei ihmisääntä
mitä meillä ois vielä
annettavaa
meitä suojelee vain
muutama aste
Celsiusta vaikenemiselta

Pakenemme
valaistuihin kapakoihin
Vähän lämpöä kyllin
pitämään ihmisen ihmisenä
olemaan vapaa
ja vapahdettu
kylmästä komeudesta

Jopa nauraen kuljemme
sen yli pois –
kuin lunta vain ois –

